

مقدمه

در یک نظام مردمی به تازگی شکل یافته، پوشش مسؤلانه انتخابات توسط رسانه ها مستلزم سه نکته است؛ وضع مقررات درست و بهتر برای اجراءات رسانه ها و کمیسیون مستقل انتخابات، روند داوری از اجرای مقررات توسط رسانه ها و تجهیز رسانه ها با وسایل کافی فنی.

در حالی که مقررات وضع شده بر رسانه ها در هر کشوری و هر کجایی، واضح و خیلی روشن و جزء مقررات روند انتخابات باید باشد، مورد تأیید ملی باشد، مطابق به مقررات ملی و بین المللی ، و بر اساس واقعیت های محل، و قابل تطبیق در کشور و جغرافیای مربوط باشد؛ رسانه ها نباید از جانب دولت ها و سیاستمداران محدودیتی در پیشرو داشته باشند و یا دور از جریان گذاشته شوند.

رسانه ها نباید همانند سایر نهاد های جامعه مدنی به حساب آیند. حق امتیاز مشروط رسانه ها نباید به مقصد اعمال محدودیت بر رسانه ها در پوشش روند انتخابات بهانه اعمال محدودیت بر رسانه ها شود.

خبرنگاران باید حق حضور در مجالس احزاب سیاسی را داشته باشند حتا در صورت احساس مخالف بودن رسانه با آن حزب یا سایر احزاب سیاسی شامل در روند مبارزات انتخابات.

هرگاه مقرراتی برای تنظیم اطلاع رسانی رسانه ها وضع می شود احزاب سیاسی و حیطة استفاده از نفوذ سیاسی شان در برابر مردم و رسانه ها نیز شامل این مقررات گردد.

هیأت نظارت ملی و در صورت توافق نهاد های جامعه مدنی هیأت نظارت بین المللی می تواند جریان تبادل و ارائه اطلاعات از رسانه ها را بازنگری کند تا در صورت جانبداری عمدی از یکی از طرفین مبارزات انتخاباتی شکایات رسمی درج و در موقع به آن رسیدگی شود. تبلیغات انجام شده از جانب رسانه در صورتی که عامل از دست دادن مجوز رسمی فعالیت حزب مخالف، ایجاد مزاحمت و آزار به حزب مخالف و از این گونه اثرات ناگوار دیگر می شود، باید مورد بررسی و رسیدگی لازم قرار گیرد.

کشور های دارای پارلمان قوی و کمیسیون مستقل و دایمی تنظیم انتخابات توانسته اند مقررات بسیط انتخابات را طرح و به معرض اجرا

در جامعه بگذارند. این شایستگی می تواند یک کمیسیون دائمی مستقل انتخابات منحیث بدنه غیر وابسته و غیر حامی را از احترام هر دو، رسانه ها و احزاب سیاسی برخوردار سازد.

موجودیت مقررات سالم و مکمل و مؤثر برای انتخابات و کمیسیون های انتخابات می تواند محکمه یا محاکم با صلاحیت را نیز به طور موازی از احترام رسانه ها و احزاب برخوردار سازد که در نهایت- در صورت عدم اجرای این مقررات رسیدگی خواهند کرد.

مقررات وضع شده بر رسانه ها بایست شامل مواد ذیل باشند:

❖ قانون ضد اتهام یا افترا

❖ برخورد با سخنرانی کینه توزانه

❖ دسترسی به امواج رادیو و تلویزیون

❖ مقررات رسانه های چاپی

- ❖ مقررات اعلانات حزب و نامزد انتخاباتی که حجم و محتوا، هر دو، را مشخص کند
- ❖ سهمیه در صرف منابع مالی عامه توسط نامزد، حزب، و مبارزات تبلیغاتی
- ❖ حق مردم در دانستن منابع مالی اعلانات مذکور برای مردم
- ❖ حق مردم در دانستن اعانه های سیاسی
- ❖ تمویل و دسترسی رسانه های بین المللی
- ❖ مذاکرات احزاب
- ❖ آموزش رأی دهی
- ❖ به رسمیت شناختن خبرنگاران
- ❖ فهرست نامزدان و گزارش از آن

❖ دسترسی بر روند ثبت نام، داوری، اقدامات و شمارش آرا

❖ مقررات بر اینترنت

❖ برخورد با سرمقاله های با محتوای افکار متضاد و تفاسیر با

محتوای جانبدارانه.

نظارت از رسانه ها هم مبحث مهم دیگر در روند انتخابات کشور های
بر اساس نظام مردمی است.

نظارت، کم از کم، دنبال تعیین چگونگی دسترسی باز احزاب سیاسی و
نامزدان انتخاباتی در جریان مبارزات انتخاباتی است. نظارت به تعیین
چگونگی پوشش های متناسب با معیار های داخلی و بین المللی از
جریان انتخابات و ارائه اطلاعات مکمل برای رأی دهندگان است.
نظارت دنبال افزایش اعتماد رسانه ها در نزد مردم است.

روش های نظارتی باید، نزد هر دو، رسانه ها و اهل سیاست شفاف باشد. سازمان نظارت کننده به مثابه یک نهاد غیرجانبدار مورد احترام باشد. سازمان های غیر حکومتی، تأسیسات اکادمیک، و یا هم انجمن/اتحادیه های رسانه ای در تقویت اعتماد مردم از عملکرد منصفانه و آزادانه خبرنگاری بدنه های مناسبی اند. نظارت باید تمامی رسانه های مهم را شامل باشد، و با درنظرداشت ساحه کاربرد و اثرات آن، روش های مختلف را به کار گیرد. رسانه های محلی و منطقه ای را نباید از چشم انداخت. هم چنان، به فعالیت های غیر معروف رسانه چون تبلیغات از طریق پوستر و هم چنان کاربرد انترنت نیز باید رسیدگی کرد.

فراموش کردن هریک از انواع رسانه ها و فعالیت های مختلف رسانه به معنای خطر از دست دادن اعتبار رسانه هاست.

نظارت تنها به مقصد تحلیل کمیت رسانه ها و فعالیت های شان نظارت نامکمل است. سنجش مقدار پوشش یک پخش کننده یا چاپ کننده از

یک حزب خاص، به گونه مثال؛ شمارش تعداد و طول سطور نوشته شده، کدام نشانه ای از لحن گفتار و محتوای آن نوشته نمی دهد که آیا آن سطور کاملاً حمایت کننده و یا منفی گرا است. پیام های محتوای یک نوشته همانقدر مهم اند که حجم آن قابل حساب است. تا جایی که ممکن باشد نظارت از لحاظ کیفیت مهمتر است.

در کشور هایی که انتخابات شورا های ولسوالی ها یا شورا های ولایتی پیشتر از انتخابات سراسری صورت می گیرد، نظارت از کیفیت کار رسانه ها می تواند یک تجربه خوبی برای ناظرین رسانه ها در دوره انتخابات سراسری باشد.

نقش رسانه ها در دموکراسی

کار خبرنگار در جریان انتخابات، به مثابه یکی از اساس پایه های حکومت های مردمی، این است تا یاد گرفته باشد:

- چگونه اطلاعات در باره انتخابات را به مردم انتقال دهد؟
- چگونه با فشار های موجود در ارائه اطلاعات حین مبارزات انتخاباتی و انتخابات برخورد کند؟
- چگونه به تفکیک میان حقایق و اطلاعات جعلی یا دستکاری شده فایق آید؟

آموختن مهارت های ذکر شده که به خبرنگار ضمن وظایف اصلی اش فرصت آموزگاری برای جامعه و مردمش را نیز می دهد- بایست مؤفقا نه انجام شود. برخورد های خبرنگاران و رسانه ها در زمان مبارزات انتخاباتی و انتخابات باید در امتداد با قانون، سیاست، و جریانات سیاسی موجود جامعه منسجم شوند.

صحبت با مردم، شناسایی مشکلات جاری، و جستجوی دیدگاه‌ها برای حل آن مشکلات یک بخش مهم برخورد های رسانه‌ها حین مبارزات انتخاباتی و انتخابات را می‌سازد.

معلوم است وضع مقررات بر رسانه‌ها آزادی‌های جامعه مدنی را به چالش خواهد کشید ولی برای ایجاد و پیشبرد انتخابات مردمی این برخورد در برابر رسانه‌ها ضروری به نظر می‌رسد و در این میان دسترسی خبرنگاران به اطلاعات یا به عباره دیگر گذاشتن اطلاعات در اختیار خبرنگاران همانقدر مهم است که نظارت شایستگی خبرنگاران در انتقال این اطلاعات به مردم با اهمیت بوده است. از جانب دیگر وضع کنندگان مقررات باید تنوع و تفاوت رسانه‌ها را از لحاظ شکل و فناوری مد نظر داشته باشند. صفحات روزنامه بیشتر قابل دسترس و ارزانتر اند، و امواج رادیو منبع وسیع صدای مردم شناخته شده است.

کوتاهی در گزارشگری از انتخابات معمولاً بر دو دلیل صورت گرفته می‌تواند:

- کسر د رآموزش خبرنگاران
- کسر شایستگی خبرنگاران در انتقال افکار عامه و کاربرد «خبرنگاری بسته» که پوشش سطحی را به نرخ گزارشگری غیر وابسته و جستجوگر انجام می دهند.

فناوری جدید از جمله موبایل چالش های فراوانی را سر راه پابندی رسانه ها به مقررات وضع شده ایجاد می کند. تجربه نشان داده است که در ۳۰ درصد مبارزات انتخاباتی در کشور ها کاربرد تماس های تلفونی و ارسال پیام های کتبی به رسانه ها، فساد رسانه ای را بار آورده است.

پیشکش اعلانات تجارتي، و بازاریابی برای تأمین مخارج رسانه در رسانه های خصوصی می تواند ایجاد موضع گیری در رسانه کند. تنها، رسانه خود کفا که از طریق فروش صفحات/ امواج فضا/ یا مجرای نشراتی خود فعالیت می کند می تواند مردمی ترین رسانه باشد.

در دموکراسی ها علاوه بر گروه های سیاسی گروه های اجتماعی نیز در جامعه فعالیت دارند و یقین که در این موقع، موضوع مورد بحث چگونگی انتخابات، توجه به درگیری ها و اختلافات، و چگونگی تقویت نظام مردمی خواهد بود. اتصال مردم از نقاط مختلف جغرافیایی و زمینه سازی برای تمرکز آنان بر روی نگرانی ها و ملاحظات مشترک، و تبادل دیدگاه ها میان ایشان یکی دیگر از وظایف اخص رسانه ها در جریان انتخابات و مبارزات رهبران سیاسی برای آن است. البته این نقش نباید به ازدیاد و تقویت اختلافات میان دیدگاه های مختلف و احزاب سیاسی و گروه های مختلف نژادی و قومی مبدل گردد بلکه همواره توجه باید داشت تا از هدف اصلی که تأمین ارتباط میان طرفین مطرح است انحراف صورت نگیرد. برقراری ارتباط با دولت و نمایندگان در جریان انتخابات را نیز نباید فراموش کرد.

هر چند، بسیاری رسانه ها آنچه را می شنوند منتقل نمی کنند بلکه در بسیاری موارد فقط دنبال منافع خود شان سرگردان اند، باید

شرایطی ایجاد شود تا زمینه اعلام خواست ها و نظرات اقوام و گروه های مختلف جامعه فراهم شود تا آنجا که هریک از آنان به احساس مصونیت در اظهار مساویانه افکار و عقاید شان رسیده باشند- اگر مردم از گروه های مختلف قومی نژادی می خواهند به نظام مردمی دست یابند بگذار با مصونیت کامل به آن اقدام کنند.

در حالی که، گذشته نشان می دهد که در صورت اعمال محدودیت ها از جانب گروه های فشار بر رسانه - که می تواند شامل هر جناحی باشد؛ دولت، زورمندان، گروه های مخالف و هر کس دیگر... امکانات عملکرد مستقل، مؤثر و سریع رسانه تنها در صورتی ممکن شده می تواند که رسانه وظایف و مسؤولیت هایش را درست به سر برساند:

- معیار ها را نگاهدارد؛
- به دیگران احترام کامل روا دارد؛
- حرفه ای برخورد کند؛
- و در حالی که با زیور صبر آراسته است به کنکاش و تحقیق مسایل بپردازد.

تخلف های انتخاباتی می تواند در هر حال و با وجود نظارت شدید بر روند رأی دهی به کار رود. در بسیاری کشور ها از نام مرده ها رأی داده شده است، تقلب در تهیه کارت رأی انجام شده است، و یا این نیز ممکن شده که یک شخص چند بار رأی دهد. اضافه بر این، قراردادن اطلاعات گمراه کننده از جانب احزاب سیاسی، فریب دادن مردم توسط نامزدان انتخاباتی و استفاده از پول های آنان برای نامزدی مجدد شان، و مسایلی از قبیل تبلیغات بعد از انقضای موعد مبارزات انتخاباتی نیز می تواند اتفاق افتد.

نیز دقت باید کرد که بعضی از سازمان های خبری خصوصی اند، بعضی دولتی و بعضی هم از بن احزاب سیاسی تغذیه می شوند- از صحت خبر همواره اطمینان باید حاصل کرد.

همیشه و دایم اوضاع به وفق مراد پیش نخواهد رفت.

آمادگی های پیشاپیش رسانه در تجدید آموزش خبرنگاران و سایر دست اندرکاران پوشش روند انتخابات باید به موقع رویکار گرفته شود و راهنما

های لازم آماده گردد. راهنما ها در همه حالات خبرنگاران و دست اندرکاران پوشش روند انتخابات را به مسایل ذیل حتمی متوجه سازد:

- در نظر داشتن حق بشری تمام طرفین گزارش در همه حالات
- فراموش نکردن حقوق اقلیت ها
- تأکید بر جنبه های بیطرفی و انصاف
- تأکید بر انتشار اخبار متعادل
- حفظ توازن در ارائه همه اطلاعات از همه جوانب

سهم رسانه ها در ایجاد نظام مردمی این معنا را بیان نمی کند که رسانه ها صد در صد برای ترغیب صد در صد مردم برای اشتراک در انتخابات و یا مبارزات انتخاباتی عمل کرده باشند- ممکن شمار رأی دهندگان صرف حدود ۴۰ درصد باشد اما این از بابت نقص کار رسانه ها نیست بلکه مسؤولیت رسانه ها در چگونگی هموار سازی زمینه ها برای تشویق مردم و بستر سازی برای تبادل افکار آنهاست.

با در نظر داشت این که تمرکز بر احزاب اقلیت ها و احزاب اکثریت ها در جامعه به شیوه متوازن مورد پوشش خبری رسانه ها قرار گیرد، در بعضی از کشور ها رسانه های بزرگ، خبرنگاران و گروه کاری معین همراه او را با یکی از رهبران احزاب شامل انتخابات می فرستند تا تمامی جریان تبلیغات او را دنبال کرده بتواند. این مدت می تواند به بیشتر از یک ماه طول بکشد بناً برای جلوگیری از متأثر شدن خبرنگار و گروه مربوط او از تبلیغات حزب، رسانه می تواند آنان را طی دوره های پیهم تعویض کند.

اداره و اجراءات در انتخابات

معلومات لازمی

برای رسانه و خبرنگار

انتخابات - چی به مقصد انتخاب زعيم کشور و چی برای انتخاب نمایندگان مردم- دارای اداره معيين و اجراء مقتضى به آن است که روند کلی انتخابات، مراحل آمادگی الی روز انتخابات و اعلان نتایج را شامل می شود. این روند بر اساس قانون اساسی و قانون انتخابات و سایر احکام نافذ در کشور ها طرح و به مرحله انسجام و اجرا در آورده می شود. تمام رسانه ها و خبرنگاران مؤظف در پوشش رویدادهای انتخاباتی در تماس با ادارات و مسؤولان انتخاباتی آگاهی کامل از این روند را باید به دست آورند. آگاهی از این روند و اجراء مقتضى بر آن به رسانه و خبر نگار در طرح برنامه ریزی منظم، مؤثر و به موقع کمک خواهد کرد:

مرحله ای قبل از انتخابات:

چگونه این انتخابات تمويل می شود، کی آن را تمويل می کند، و آیا آنچه صرف می شود کافی خواهد بود؟ چی مدتی را روند کلی این انتخابات در بر خواهد گرفت.

- ❖ تعیین مناطق جغرافیایی مورد پوشش انتخابات
- ❖ تعیین نوعیت انتخابات
- ❖ انتخاب مسؤلان انتخابات، نقش ها و اصول کاری ادارات انتخاباتی
- ❖ شناسایی واجدان شرایط ثبت نام و رأی دهی و این که از چه طریقی رأی دهندگان رأی خواهند داد
- ❖ شناسایی تعداد احزاب سیاسی و چگونگی سهم گیری شان در انتخابات
- ❖ انتخاب نامزدان، نامزدی و انتخابات عمومی
- ❖ تشخیص شیوه های رأی دهی (شیوه های حق دادن یک رأی یا رأی چندگانه؟ وسیله ارائه رأی - به شکل ورق عادی، کارت سوراخ شده، اوراق بصری، و یا هر شکل دیگر)

- ❖ تعیین روز انتخابات
- ❖ تهیه اوراق رأی دهی و مقررات آن
- ❖ مشخص نمودن این که انتخابات بر اساس رأی اکثریت است یا بر اساس بیشترین رأی
- ❖ انتخاب محلات رأی دهی
- ❖ تشخیص شیوه ها برای رأی دهی، در صورتی که رأی دهندگان در موعد مقرر برای رأی دهی آمده نتوانند.
- ❖ اوقات کاری مراکز رأی دهی
- ❖ مقررات مبارزات انتخاباتی
- ❖ انتخاب مسؤلان مراکز رأی دهی و تشخیص تعداد شان

❖ چگونه آموزش مسؤلان مراکز رأی دهی و تهیه راهنما/

دستورالعمل ها برای روز انتخابات

❖ چگونه تهیه معلومات لازمی به نامزدان، احزاب سیاسی، رأی

دهندگان، آموزگاران مدنی، آموزگاران رأی دهندگان، و برای

تهیه کنندگان خبر ها و اطلاعات

❖ مبارزات انتخاباتی چگونه تمویل می شوند؟ آیا فاش ساختن

منابع مالی مبارزات مشکلات را به همراه خواهد آورد؟

مرحله آنی انتخابات:

- چگونه مواد مورد نیاز را می توان مکمل و صحیح به دست آورد- آنچه که در انتقال به مراکز رأی دهی و برگشت از آنجا نیازمند نگهداری و مصونیت خاص است.
- چگونه می توان از باز بودن به وقت مراکز رأی دهی و همه نیازمندی های آنان اطمینان حاصل کرد و اگر مشکلی وجود داشته باشد چگونه با این مشکل برخورد و در زمینه اجراء صورت خواهد گرفت.
- تشخیص مشکلات امنیتی- آمادگی برای وقوع حالات اضطراری.
- غیر از مسؤلان انتخابات کی ها در انتخابات نقش خواهند داشت که وجود شان بر تدویر انتخابات اثر می گذارد؟

- رأی دادن یک رأی دهنده چقدر مدتی را در بر خواهد گرفت؟
- آمادگی برای ارائه معلومات راهنمایی کننده برای رأی دهندگان در مراکز رأی دهی در روز انتخابات.
- چگونه کارکنان مراکز رأی دهی از روند و نتایج دقیق و منصفانه انتخابات اطمینان حاصل کرده می توانند؟
- به مشکلات خلق شده چگونه برخورد و رسیدگی باید صورت گیرد؟
- نقش محسوس رسانه چیست و آیا آنچه پیشبینی می شود کامل و مناسب به نقش رسانه ها در نظر گرفته شده است؟
- مقررات بستن مراکز رأی دهی کدام ها اند؟
- چگونه اعلان نتایج (نتایج تخمینی، نتایج نهایی).

➤ مقررات برای اعتراضات و شمارش دوباره آراء.

➤ شناسایی مشکلات انتخابات موجود که در انتخابات آینده

باید از قبل متوجه آن بود.

انتخابات بزرگترین تک رویداد منطقی در زمان صلح و نظام های مردمی تازه دم است که در یک محیط نهایت متعهد هر فرد دنبال این است که چه چیزی نادرست اتفاق خواهد افتاد.

به گفته یکی از متخصصان سازماندهی انتخابات و کارمندان ارشد اداره همکاری به دموکراسی و انتخابات
International Institute for Democracy

and Electoral Assistance-IDEA - اطلاع دهی ناقص به رسانه مایه هر بی دقتی دیگر است. طوری که جعلکاری می تواند بار آورنده خسارات زیادی شود. رسانه ها وقتی بهترین برخورد را دارند که مقررات وضع شده بر آنها، روشن، موجه، فهما، و ترجیحاً مبنی بر رضایت طرفین، و راه ها برای رسیدگی به شکایات موجود باشد.

مسئولان انتخابات باید در باره کارکرد هایشان رسانه ها را در روشنایی قرار دهند. هم چنان می باید جهت دسترسی رسانه ها به همه رویداد های ادارات مسئول انتخابات و خلاصه های اطلاعاتی آنها، راهنما های شفاف و دفاع کردنی توسط این ادارات تهیه شود. سنگ محک ارتباط میان رسانه و ادارات انتخابات همدیگرفهمی، شفافیت، اعتماد و اطمینان در برابر یکدیگر است.

رابطه میان ادارات انتخابات و رسانه ها باید بر اساس همزیستی شکل یابد. مردم و رسانه ها حق دارند عملیات و اصول ادارات انتخابات را بدانند. شفافیت به رسانه ها اجازه می دهد که نقش نظارتی شان را با دسترسی به همه جریانات روش های کاری ادارات انتخابات اجرا کنند و به مسایل بیشتر مطمئن شوند.

بدون اطمینان رسانه ها از کار اداره های انتخابات، طرف اعتماد بودن رأی های که داده می شوند در مخاطره خواهد بود. رأی دهندگان و رسانه ها هر دو باید مطمئن شوند که رأی مردم سری و مصون است.

رسانه ها

و برنامه ریزی

پوشش انتخابات

رسانه ها متأثر از عوامل درون سازمانی و بیرون سازمانی برنامه های مختلفی برای پوشش سراسری انتخابات طرح می کنند که می تواند از لحاظ کمیت و کیفیت کاری نیز از یک رسانه تا رسانه دیگر متفاوت باشد.

رسانه ها در نقاط مختلف جهان تلاش های خود شان را در پوشش انتخابات کشور مربوط و یا سایر کشور ها انجام می دهند که حجم و وسعت آن نظر به سیاست های کاری هر رسانه معین شده می تواند.

با در نظر داشت مشخصه کلی رسانه های مختلف چاپی، شنیداری و دیداری می دانیم که برنامه ریزی در رسانه های چاپی با در نظر گرفتن صفحات اختصاصی و هم چنان این که چی مقدار از کدام صفحات یک روزنامه یا مجله- جا، ستون و سطر- به رویدادهای انتخاباتی می تواند مصرف شود، صورت می گیرد. این امر در رسانه های دیداری و شنیداری بیشتر متکی به وقت انجام می یابد.

امروز، در اکثریت نقاط جهان و از جمله افغانستان به رادیو و شمار زیادی هم به تلویزیون دسترسی دارند. این امکانات زمینه پوشش سراسری انتخابات توسط این دو رسانه اخیر الذکر را بیشتر می سازد.

در مجموع، تمام رسانه ها از انواع مختلف برنامه های ویژه پوشش انتخابات را می توانند طرح و پیشبینی نمایند. این شیوه رسانه را از پوشش مسلسل، به وقت، و سراسری انتخابات و نیز این که هیچ رویدادی از قلم، مایک و کمره رسانه نیافتاده است مطمئن می سازد.

اصول برنامه ریزی پوشش انتخابات توسط رسانه ها می تواند معمولاً به شکل ذیل اما بیشتر از این باشد:

مراکز رأی دهی

گروه کاری پوشش انتخاباتی مشتمل بر خبرنگار، دو کمره، یک صدا بردار، یک ویراستار، و یک پرودیوسر (در رادیو به استثنای تصویر بردار

و ویراستار، و احتمالاً پرودیوسر، و در روزنامه ها گروه مشتمل بر خبرنگار و عکاس) تعیین و برای گزارشدهی روز تا روز از مراکز مبارزات انتخاباتی و سپس در جریان انتخابات از مراکز رأی دهی اعزام می شوند. این گزارشدهی معمولاً صبح ها، بعد از ظهر ها و عصر ها اطلاعات تازه و مسلسل از رویدادهای مبارزات رهبران سیاسی برای نامزدان منتخب شان را و هم چنان تازه های از جریان رأی دهی را شامل می شوند. گروه کاری مسئولیت دارند گفته ها، تصاویر، و سایر موارد رسانه ای را از فعالیت همان روز رهبران سیاسی برجسته ساخته در معرض قضاوت مردم قرار دهند.

در صورت پوشش ملی روند توسط رسانه در نقاط مختلف و مراکز مختلف مبارزاتی/ یا رأی دهی، خبرنگاران با استفاده از سهولت های فناوری کنونی می توانند یافته ها، نقل قول ها، صدا ها و برش های تصویری و امثال آن را باهم تبادل کنند و زمینه ارائه اطلاعات سراسری را برای گیرندگان هموار سازند.

رسانه های آزاد اختیار دارند برای پوشش مبارزات انتخاباتی - همانگونه که برای نشر اعلانات تجارتي عمل می کنند- این پوشش را در ازای پول و مفاهمه و قرارداد از پیش صحبت شده با رهبران سیاسی اما با رعایت اصول خبرنگاری و قوانین مربوط انجام دهند. در موارد این چنینی، رسانه و طرفین بهتر است بر روند کلی پوشش مبارزات رهبران اتکا کند تا این که بر جزئیات و به خصوص حجم برنامه هایی که توسط رسانه آماده می شوند. چند و چون مبارزات و رویدادهای مرتبط، از جمله امور پیشبینی نشده ای است که با حدس و گمانه زنی های پیشاپیش ممکن نیست شناسایی و تعیین شوند- مفید این خواهد بود تا از همچو برخوردی پرهیز شود.

گزارشدهی از ولایات

به جای فرستادن گزارشگران به مبارزات انتخاباتی رهبران در پایتخت ترجیح داده می شود در امتداد کشور برای پوشش مبارزات انتخاباتی در ولایات نیز گروه های کاری فرستاده شوند.

در هر ولایت که امکان پوشش وسیعتر میسر خواهد بود، سر خط انکشافات تازه و این که در آن ولایت به تازگی چی اتفاق افتاده است باید گزارش داده شود. ساختار گروه هایی کاری که در پایتخت در نظر گرفته شده است می تواند برای ولایات نیز همسان باشد. در حالی که گزارشگران در نقاط مختلف کشور مسؤلیت های مختلفی می داشته باشند تمرکز اصلی شان بر این خواهند بود که اخبار الزامی در باره مبارزات انتخاباتی/ و یا جریان رأی دهی را جستجو و گزارش دهند- تشریح مسایل مربوط به انگیزه های تحریک مردم در سهمگیری شان در مبارزات انتخاباتی و مربوط به شیوه های جلب حمایت مردم توسط رهبران سیاسی یا نامزدان منتخب شان و طرز دید مردم در مورد این همه لازمی است.

خبرنگاران باید عوامل ناکامی عده از رهبران سیاسی (د ر نپذیرفته شده شان از جانب مردم و عکس قضیه را) و کامیابی عده دیگری از رهبران در پیشبرد مؤفقانه مبارزات و برخوردار بودن شان از احترام مردم را

جستجو و برای یافتن اطلاعات پیرامون موضوعات، مشکلات، و چالش های موجود با رهبران سیاسی و یاهم نامزدان منتخب آنان صحبت کنند. پرس و پال دیدگاه های مردم خارج از ساحات مبارزات انتخاباتی شرط حتمی تکمیل گزارشات تهیه شده است.

اضافه بر این، و در حالی که تأکید و تمرکز بیشتر بر روند کلی مبارزات انتخاباتی و یا هم جریان رأی دهی است گزارشگر موفق پوشش های روزانه از مفکوره ها و دیدگاه های رهبران سیاسی را نیز به خاطر سپرده و فراموش نمی کند.

کنفرانس های خبری صبحگاهی

در جریان انتخابات- از آمادگی الی روز انتخابات و اعلان نتایج- سران احزاب سیاسی مشمول در انتخابات به کنفرانس های صبحگاهی رسانه ها دعوت می شوند. کنفرانس ها می توانند همه روزه باشند و یاهم روز های جمعه در استثنا آورده شود.

کنفرانس‌ها بهتر است برای هر رهبر، فرصت صحبت ۵ دقیقه‌ای یا بیشتر از آن را در مورد هر آنچه خودش می‌خواهد بگوید، بدهند. پرسش و پاسخ نیز می‌تواند مدت ۱۰ الی ۱۵ دقیقه را در بر بگیرد. این بخش می‌تواند به پرسش‌های مختلف و از جوانب مختلف پرسیده شوند. محل کنفرانس از پیش باید مشخص و زمینه اشتراک همگانی سایر رسانه‌ها فراهم شود.

این شیوه تدویر کنفرانس در جریان انتخابات نخست در انگلستان معمول بوده و به نسبت مؤثریت آن توسط کشور های دیگر بعداً مورد استفاده قرار گرفته است.

نتایجی که از کنفرانس‌های صبحگاهی چشمداشت می‌شوند این است که رسانه‌ها را به دو مهم برساند- فراهم آوری صحبت جداگانه برای هر رهبر سیاسی یا نامزد انتخاباتی اش در باره خواسته‌ها، مفکوره‌ها و مبارزات‌شان، و بیان سیاست‌های شان به الفاظ خود شان و دو دیگر فرصت خارج از ساحه مبارزات تبلیغاتی، پیگیری پرسش‌های روزانه

توسط رسانه ها از موضوعات مختلف مرتبط به مبارزات تبلیغاتی و سایر جریانات مرتبط به آن.

اشتراک حتمی رهبران سیاسی به کنفرانس ها در همان وهله اول باید هماهنگ شده باشد تا رهبر از صورت اشتراکش بتواند رسانه را از قبل مطمئن سازد. در صورت غیابت و مشغولیت رهبر، نامزد منتخب حزب باید در کنفرانس اشتراک کنند.

شب انتخابات

پوشش سراسری و همگانی روند رأی دهی با برنامه ریزی وسیع و قابل دسترس از سراسر کشور باید مد نظر باشد. این مرحله به همان میزانی که کار شاقه و پر تلاش و متواتر خبرنگار و گروه کاری مربوط را می خواهد، با همان پیمانانه شگفت انگیز، و فراموش نشدنی خواهد بود.

اطمینان از وسایل فنی و تأمین ارتباط خبرنگار با نهاد مربوطش حد اقل ۲۴ ساعت قبل از آغاز انتخابات امر حتمی و ضروری برای خبرنگار

و گروه کاری مربوطش است. رعایت اصول و مقررات حاکم بر حوزه های انتخاباتی بر تمامی خبرنگاران و گروه های همکار آنها در ساحه، جز اصلی کار خبرنگاران است. سرپیچی از آن می تواند خبرنگار و رسانه مربوط را به جرم تخطی از مقررات مطروح روند انتخابات به مراجع قانونی بکشاند. بنأ، خیلی محتاط باید بود.

دسترسی رسانه ها به فناوری های پیشرفته اطلاعاتی هم می تواند رسانه را به چالش های پیش بینی نشده مواجه سازد. سرعت در انتقال اطلاعات و به روز کردن سریع اطلاعات می تواند موجبات درد سر رسانه و خبرنگار را در قبال داشته باشد. بنأ دسترسی به وسایل پیشرفته نمی تواند مایه اطمینان از عدم بروز مشکلات باشد. خبرنگار و گروه کاریش در ارتباط با تأسیسات امنیتی و نهاد های انتخاباتی از مصؤنیت فردی و چگونگی تأمین روابطش با نهاد مذکور قبل از ورود به حوزه مورد نظر، خود را مطمئن سازد.

واحد انتخاباتی

به مقصد نظارت، هماهنگی و پیگیری گروه های مؤلف در پوشش انتخابات، واحد کاری مرکزی تعیین و برای انجام امور ذکر شده توظیف می شوند. این کار ضمن سایر سهولت ها زمینه به وقت و درست سند سازی و حفظ اطلاعات به دست آمده در بخش منابع رسانه را فراهم می کند.

اضافه بر این، در رسانه های با ساختار تشکیلاتی بزرگتر به ویژه در رسانه های دیداری واحد بحث و گفتمان نیز تعیین می شوند تا مشاجرات و مباحثه ها میان احزاب مختلف را به طور دوامدار پیگیری و در اوقات معین نشر کنند.

اصول کلی خبرنگاری

در جریان

پوشش روند انتخابات

سیاست کاری رسانه

سیاست کاری رسانه ها می تواند تعیین کننده بینش رسانه نسبت به نقشش، به مثابه عضو جامعه مدنی، در رابطه به پوشش روند انتخابات در کشور باشد.

بینش رسانه مسؤل و مردم گرا و جستجو گر در یک کل می تواند بیان کننده خط کاری مشابهی باشد که در ذیل می آید، این بینش خالق سرخط کاری رسانه و گروه کاری مؤظف آن برای پوشش روند انتخابات است که قبل از شروع نخستین مرحله انتخابات طرح، تسوید، تکمیل و به معرض خبرنگاران و سایر واحد های مربوط گذاشته می شود:

○ صفحات روزنامه و امواج فضا(رادیو و تلویزیون و اینترنت) متعلق به مردم است- کسانی که مستحق آگاه شدن، خواندن و دیدن مسایل مهم روز شناخته شده اند.

- صفحات روزنامه و امواج فضا نباید به دلیل اقتدار و نفوذ شخصی، گروهی، یا سمتی فرد یا گروهی از افراد تحت نظارت و بازرسی و اداره در آید.
- تبادل کامل عقاید آزاد و آزادی بیان یکی از اصول تأمین کننده رسانه آزاد است.
- مسئول رسانه تعهد می کند که او و سایر کارکنان بلند پایه رسانه اش محتویات تمام برنامه ها و صورت نشر آنها را اداره و نظارت خواهد کرد.
- رسانه خود در هیچ یکی از برنامه ها از موقف خود جانبداری و یا قضاوت نمی کند.

اصول خبرنگاری

تمام برنامه های اطلاعاتی باید بازتاب اصول خبرنگاری باشند:

- **دقت** - اطلاعات بیان کننده واقعیت می باشند و به هیچ وجه غلط و نادرست ارائه نمی شوند. این مهم تنها خواستار احتیاط و تحقیق نه بلکه نیازمند استفاده درست زبان، و شیوه های تهیه به شمول تهیه صدا و تصاویر است.
- **صداقت** - اطلاعات ارائه شده حقیقی می باشند نه دستکاری شده به مقصد توجیه نتیجه گیری مورد نظر خود ما. رسانه ها هیچ گاه به مقصد ارائه یک موضعگیری شخصی نباید از قدرت شان سوء استفاده کنند.
- **انصاف** - اطلاعات حقایق مربوط و دیدگاه های مشخص را به طور مساویانه بازتاب یا گزارش می دهد؛ با اشخاص، مؤسسات، مسایل و رویداد ها برخورد منصفانه و اخلاقی می کند.

اعتماد رسانه

در جوامع باز مورد اعتماد بودن خصیصه ضروری سازمان رسانه ای و خبرنگاران آن است.

مورد اعتماد بودن رسانه و خبرنگاران در یک روند مبتنی بر "از یکی بر دیگر" همواره در حال جریان است.

طرف اعتماد بودن مفهوم غیر وابسته بودن را ارائه می کند البته غیر وابسته بودن نه تنها در کیفیت کاری- دقت و انصاف در گزارشگری- بلکه غیر وابسته بودن در پرهیز رسانه و خبرنگاران از مبادرت به چنان یک ارتباطاتی است که طرز بینش تبعیض آمیز در مورد اشخاص، نهاد ها و مسایل را به وجود می آورد. از هر نوع شرایطی باید پرهیز کرد که پدید آورنده بیم و هراس معقول در ما شده می تواند که مبادا خبرنگار یا رسانه تحت فشار گروه های زورمند قرار بگیرد یا دست به موضع گیری های عقیدتی، سیاسی، مالی، اجتماعی و یا فرهنگی بزند.

رسانه باید در مورد درگیری های شخصی، طرز دید و پس منظر رابطه با افراد و نهاد های سیاسی آن کارکنان و شاملینی باشد که در برنامه های اطلاعاتی (مربوط انتخابات) توظیف اند. این دقت در جلوگیری از نشر بینش های موضعگیرانه و یا هم نفوذ بینش های افراطی آنان حین اجرای مسؤلیت های حرفه ای لازمی است.

به هدف حفظ اعتماد در نزد جامعه و مردم، رسانه و مؤظفان بخش نشراتی آن و به همین گونه ویراستاران، تهیه کنندگان و یا مدیران برنامه ها، باید؛ به طور واضح، از مرتبط ساختن شان به مسایل طرف مشاجره با ارائه الفاظ، بیان، و یا کنش های تعصب آمیز پرهیز کنند.

تنوع

* در حوزه موضوعات

رسانه بازتابی از سراسر کشور و بنابراین شامل همه گیرندگان ملی و محلی است. در حالی که رسانه ضروریات اطلاعاتی مختص به هر ولایت

را پیشکش می کند، موازنه در خور و شایسته در میان برنامه های اطلاعاتی به سطح ملی و محلی را باید نگاه دارد.

حد اکثر تلاش را باید به خرچ داد تا هیچ کس ناراحت و آشفته نشود و به هیچ نهادی نباید مزاحمت و آشفته گی خلق کرد. موازی با آن، مهم است جنبه های مثبت جامعه و آن موضوعاتی که زیر سوال قرار دارند و هر آنچه را که شاید چشمگیر نه بلکه مهم برای مردم و جامعه اند باید باز جویی کرد و در برابر مردم قرار داد.

توازن در ارائه اطلاعات از محل تا محل دیگر نباید برهم خورد یا بر یکدیگر سنگینی کند. برنامه سازی ارائه اطلاعات را بر اساس خواست های گروه عظیم گیرندگان نباید محدود ساخت بلکه برنامه ها باید شامل آنچه شوند که مردم از اقشار مختلف جامعه می خواهند و به آن ضرورت دارند. این امر الزام به رعایت نکردن به کار گیری سلیقه در بیان نیست بلکه درک و شناسایی ضروریات یک منبع وسیع اطلاعات همه جانبه است.

***در حوزه عقاید**

یک نهاد رسانه ای برای دست یافتن به توازن و انصاف باید خود را مطمئن سازد که وسیعترین سلسله باور ها و دیدگاه ها نشر شده است. تقریبی می توان گفت هر عقیده حامل ذره حقیقت به روشن شدن کل حقیقت کمک خواهد کرد. اما محاسبه درست از سنگینی، قابل توجه بودن و یا امکان مورد توجه قرار گرفتن این عقاید که دید گاهی را در خود حمل می کند نیز باید مد نظر داشت. در صورت ضد و نقیض بودن عقاید ارائه شده چالش های مربوط به آن باید به طور واضح گزارش داده شود و نظرات ارائه شده در جای خود شان گذاشته شود.

علاوه بر این، حوزه عقاید و سنگینی عقاید موجود در حال تغییر می باشد و مسیر این تغییر باید انعکاس داده شود. هم چنان برای وصول ابعاد و تفاوت های جزئی عقاید نیز به طور عمیق کار شود.

بدون این عناصر، برنامه های ارائه شده ساده لوحی بیش نخواهد بود چي رسد به این که اجازه دهد مسایل به قدر کافی و وسیع در برابر مردم قرار گیرد.

توازن

— دو منبع ایجاد توازن در ارائه برنامه های اطلاعاتی وجود دارد؛ یکی آنچه توسط خبرنگار ایجاد می شود و دیگری آن که توسط رسانه شکل می گیرد.

خبرنگاران نظرات خود شان را دارند، اما نباید آن را به موضعگیری و قضاوت فراخوانند. حرفه ای بودن خبرنگاران به این معنا نیست که آنان بدون عقاید باشند بلکه بازگوی این مفهوم است که خبرنگاران باید از عقاید خود آگاه باشند و آن را در جاهای دیگر هزینه کنند. این طور می توانند منصفانه و عاقلانه گزارش بدهند.

برنامه هایی بر مبنای علاقمندی مردم آماده شوند که در آن ارائه اختلاف نظرات باید به طور مساویانه تکمیل کننده شرح یک دیدگاه توسط دیدگاه دیگر باشد. تساوی در این مفهوم به معنای منصفانه و معقول عمل کردن، ملاحظه به سنگینی

عقاید عقب یک طرز دید، قابل توجه بودن، مهم بودن و امکان پذیر شدن قابل توجه یا مهم بودن آن عقیده است.

هر گاهی که یک جانب از طرفین موضوع گزارش - که درست از طرف نمایندگی کرده بتواند - وصول نشد، خبرنگار یا تهیه کننده برنامه نهایت تلاش کند تا کسی را که از عقاید طرف مقابل نمایندگی کرده بتواند پیدا کند. در صورت عدم دسترسی به چنین شخصی لازم است حقیقت به طور ساده و مستقیم بیان شود.

توازن نباید با مفهوم حق دفاعیه به اشتباه گرفته شود. رسانه خود مسؤل است تا از بروز نابرابری قابل توجه در ارائه عقاید جلوگیری و پیشدرمان های را برای احتیاط مد نظر داشته باشد.

*** برنامه / یا بخش واحد**

برنامه ها یا بخش های واحد با مسایل مورد مشاجره عمومی سر و کار دارند و به سلسله نشر عقاید، شناسایی کافی از موضوع مورد بحث به گیرندگان می دهند. پردازش منصفانه لازمه اصلی برای مجری برنامه

است طوری که گیرندگان براساس حقایق ارائه شده در برنامه که به نحوی به پرسش های آنان جوابگو می باشد بتوانند خود در مورد این حقایق قضاوت کنند.

در شرایط استثنایی، برنامه می تواند بر مبنای عقاید شخصی یکی از افراد مطرح باشد. وقتی چنین واقع می شود، برای گیرندگان در مورد منش شخص محور برنامه باید روشنی انداخته شود. دیدگاه های اشخصی که مطرح می شوند دیدگاه های منحصر به فرد شخص مورد مصاحبه پیوست با تشریح تخصصی موضوع مورد بحث باید باشد.

* دنباله برنامه / یا بخش (در رسانه چاپی)

دنباله برنامه از موضع اداره رسانه که این یا آن دیدگاه مشخص در مورد یکی از مسایل مورد بحث و مشاجره عمومی را حمایت کند، نباید ارائه شود. با اینکه برنامه با منش فرد محور ممکن دیدگاه خاصی را انعکاس دهد، برنامه های بعدی به اختلاف دیدگاه ها در باره آنچه در برنامه قبلی ارائه شده، لازم است توجه کافی داشته باشد.

* تداوم برنامه ها / بخش ها

تداوم برنامه های خبری و مسایل جاری به هدف پیشگیری از بروز هر نوع ترویج عقیده خاص یا دستکاری در اصل رویداد ها، همه آنچه از مسایل مورد مشاجره را پوشش می کند، در توازن با همدیگر بایستی ارائه کند. لازم است خبرنگاران، ویراستاران، و بازرگان در ارائه سخنان شان حین تهیه همچو برنامه ها/ یا بخش های مورد مشاجره عمومی خیلی محتاط باشند.

چشمداشت از همچو برنامه های خبری و مسایل جاری مسلسل، به ویژه مجله های رادیویی و تلویزیونی یا بخش های دنباله دار در روزنامه ها این است تا جریان کلی افکار عامه شایع در جامعه را ارائه دهند. این کار، در هر بار، مستلزم نشردیدگاه های یک صاحب صلاحیت، عالم، صاحب اندیشه، متخصص، هنرور یا یک شهروند عادی، که مستحق پخش و آشکار سازی دانستنی های شان هستند، است. در اجرای این نقش، سازمان دهندگان تهیه یک برنامه رسانه ای، بایست و قطعی از

موضعگیری های احتمالی یا انحراف های گاه ناگاه توسط مجری جلوگیری کنند و نیز (نظر به شیوه کاری رسانه مربوط) حد اکثر افکار مطرح در موضوع را ارائه دهند.

* مبارزات انتخاباتی

عرضه اطلاعات از پوشش مبارزات انتخاباتی و انتخابات مواظبت ویژه را می طلبد. در عرضه این گونه اطلاعات توجه نزدیک و باریک بینانه در حفظ توازن میان همه دیدگاه های سیاسی لازم است. بازنگری های هدایتگر از لحاظ کمیت ارائه برنامه ها به طور معمول از جانب مسئولان می باید انجام شود. این بازنگری های کمیته ای باید در پیوست با داوری ها از لحاظ کیفیت صورت گیرد تا عدم توازن در ارائه وقایع که باعث دستکاری در آن اطلاعات خواهد شد محل بروز پیدا نکند.

انترنت

در مبارزات انتخاباتی

نظرات در باره تأثیر فناوری و اینترنت بر دموکراسی بیشتر بر اثرات دراز مدت آن تأکید دارند: راه هایی که در آن اینترنت اشتراک وسیعتری را از طریق حذف قیمت ورود مهیا می سازد، به ویژه برای احزاب جدید که بتوانند زمینه ایجاد یک صفحه اینترنتی و ورود به آن را ساده تر به دست آورند.

قبل بر این، این اثرات در سایر کشور ها دیده شده است. و از آنجا که اینترنت منابع اطلاعاتی از سراسر جهان را باز می کند در داز مدت ممکن اینترنت به یک بحث بیشتر آگاهانه سیاسی کشانده شود. جدای از این، در نظام های مستبد، مردم در خواهند یافت که آنها به سادگی قادر به در چالش کشیدن تصامیم احزاب فاسد و گرایش های غیر دموکراتیک آنان استند. اینترنت -هر دو- هم جنگ افزاری را که مردم با به کار گیری آن بر این چنین عملکرد ها تهاجم ببرند و هم مفهوم بسیج و تجهیز بر علیه آنان را بر ای مردم خواهند داد.

د راین مفهوم کاملاً امکان پذیر است که اندیشید انترنت یک نیروی مثبت برای ساختن دموکراسی بوده است و مثال ها در کشور های دیگر نشان داده است چگونه، حداقل، بعضی نظام های مستبد مقابله با این چالش ها را مشکل یافته اند.

صرف نظر از بعضی خساراتی که این فناوری می تواند به میان بیاورد، و در حالی که این یک اشتباه است اگر فکر شود دلیل تحرکات سیاسی گذشته هم فناوری بوده است، راه یابی برای استفاده انترنت به مقصد بحث های باز و آزاد مسایل سیاسی برای دموکراسی در آینده مفید خواهد بود.

رسانه های تجارتي دلچسپی گذرا و معمولاً ملموس در دموکراسی دارند.

در کشور هایی که دولت می خواهد رسانه ها را اداره کند ویب سایت های غیر وابسته صدای صداقت، خبر و اطلاعات سانسور نشده اند.

مهمترین ارزش در دموکراسی ها تأسیساتی اند که از ادامه و قابل پیشبینی بودن تصمیم گیری در زندگی عامه اطمینان می دهند. فناوری جدید اثرات خود را بر مؤسسات سیاسی نیز دارد.

دیده می توان که اینترنت فرصت های دراز مدت تغییر در برخوردها و گرایش های سیاسی را مهیا می سازد. جریان و سرعت تغییر شاید از یک کشور تا کشور دیگر گوناگون است و از تمام مسایل مربوط همان کشور مرتب متأثر خواهد شد، از جمله مسایل می تواند دسترسی به اینترنت باشد. نسل جوان که بیشتر نسبت به دیگران وفق پذیر اند در استفاده از فناوری جدید همواره پیشقدم بوده اند و آنها کسانی اند که در جوامع شان تغییر خواهند آورد.

با این همه، در حالی که دولت ها می خواهند و می توانند سانسو بر رسانه ها را اعمال کنند چگونه می توان در ملاحظه از محرمانیت رسانه ای چون اینترنت سخن گفت. واضح است که سعی ساده برای ممنوعیت

محتوای واقعی صفحات اینترنتی مؤثر واقع نمی شود زیرا موازی و در مواردی هم بیشتر از آنچه دولت برای ممنوعیت یا سانسورشیب اعمال می کند تمرکز فزاینده بر حس مالکیت ویب سایت در نزد مردم در حال تقویت است.

آنچه اینترنت را از شیوه های پیشین ارتباطی مجزا می سازد یکی هم اینست که اینترنت در ذات خود جهانی است و دوم این که این یک رسانه اکثریت برای اکثریت است. آنجا که تیلیفون، رادیو و تلویزیون نیست مردم می توانند با همدیگر ارتباط بگیرند.

اینترنت به دلیل توانمندی آن در به هم رساندن مردم و گرد آوردن مردم یک وسیله شگفت انگیز بسیج است. برخلاف آنچه در نگرش به قدرت و زورمندان گفته شده است که گویا به آنان و قدرت شان از زاویه عمودی باید نگریست، اینترنت طرز دید افقی را با پهنای بی نهایت آن به ما میاموزاند. اینترنت تأثیر بیشتر بر دموکراسی هایی خواهند

داشت که تازه تأسیس شده اند- برای حرکت به طرف دموکراسی اصلاح شده ، مبتکر، سنجیده، قضاوت‌مند، و اشتراک زیادتر و فعال مردم در همه سطوح.

کارشناسان به این نظر اند که به زودی، همین که اینترنت در همه جا حاضر شد به نقب زدن بسیاری از تصورات پنهان در قفای نمایندگی مردمی (دموکراسی) آغاز خواهد کرد.

کاهش در عضویت احزاب سیاسی ، در همه نقاط دنیا ناشی از صعود روز افزون گروه های فشار آورنده ای قدرتمند است که کاهش ثابت در عملکرد رأی دهندگان در انتخابات را- به ویژه در کشور های متمدن- بار می آورد.

از طریق اینترنت مردم قادر خواهند شد بدانند سیاستمداران در باره مسایل مختلف واقعاً چی فکر می کنند، نامزدان انتخاباتی کی ها هستند، و این را که پس منظر هویت فردی آنان از چی حکایت می

کند. به طور مشخص، اگر مردم قبل از شمولیت در مبارزات انتخاباتی نامزدان انتخابات، به ارائه پاسخ در برابر خواست نامزدان نیاز احساس کنند پس پیش از آن به دانستن مفکوره ها و بینش های این نامزدان نیاز خواهند داشت و انترنت بهترین وسیله برای تکمیل این معما بوده می تواند. انترنت این زمینه را بیشتر مهیا خواهد ساخت و از این طریق باعث ایجاد شماربیشتر علایق به دموکراسی خواهد شد. دسترسی زیاد رأی دهندگان به معلومات در باره "تصمیم گیرندگان" به وسیله پرسیدن واقعی بعضی پرسش های لازمی در مورد آنها کمک می کند مردم به گونه خاص برای نامزد واقعاً مورد پذیرش خود رأی بدهند.

با این همه، نقص بزرگی خواهد بود اگر انترنت را به خاطر صفاتی سرزنش کنیم که در حقیقت توقع انجام دادن آن توسط انترنت غیر واقعی است؛ توقع حل منازعات سیاسی داخلی و درگیری های بین الکشوری توسط انترنت مقوله عجیب به نظر می آید. مردم با استفاده از

انترنت به همان صفحاتی سر می زنند که دوست دارند آن را مرور کنند
بنابراین نادرست خواهد بود اگر اینترنت وسیله اغوای گروهی از مردم توسط
گروه دیگر به حساب آید.

از روی قاعده، اینترنت یک فناوری خنثی یا بیطرف است و مثل هر
فناوری دیگر، هر که می تواند آن را به مقصد خوبی یا بدی استفاده
کند.

